

hvis det lykkes den højtærede Udenrigsminister at faa en Ordning i Stand med Rusland i dette Øjeblik. Senere kan det være os saa ganske ligegyldigt, derom er jeg overbevist. Naar først de store Magter har truffet deres Afgørelse, kan vi saamænd godt skyde en hvid Pind efter alt det, som ligger paa den anden Side af Østersøen, med de 130 Mill. Mennesker, som bor dér.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne bemærke, at det glæder mig, at han desavouerede den Udtalelse, som Lands-tingets højtærede Formand, Formanden for Nationalbanken, har fremsat vedrørende Statens Ret til at tegne 3 Mill. Kr. Aktier i Nationalbanken. Men den højtærede Justitsminister skød Sagen fra sig og sagde, at det var Finansministeriet, der skulde tegne Aktierne. Jeg vil derfor gerne spørge Finansministeren, om det ikke snart er hans Hensigt at gøre Brug af den Ret, han har faaet ved den sidste Fornyelse af Oktrojen, saaledes at der bliver tegnet de 3 Mill. Kr. Aktier til pari Kurs i Nationalbanken, hvilket efter min Opfattelse vil være en meget betydelig Fordel for Statskassen.

Sluttelig skal jeg gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister vedrørende Grønlands Styrelse og den grønlandske Handel. Jeg havde i min Tale benyttet det Udtryk, at man ikke blev meget klog af at læse det Regnskab vedrørende Styrelsen af Grønland, som findes i Statsregnskabet, og den højtærede Minister, der jo er en Vittighedernes Mester, og som, saa vidt jeg ved, har faaet en høj akademisk Udmærkelse ved at skrive om Pendulsvingninger, konstaterede ogsaa, at jeg ikke havde forstaaet dette Regnskab, men, mente den højtærede Minister, det maa have været min egen Skyld. Jeg skal dertil sige, at det forekommer mig, at den højtærede Minister ikke var meget klogere end jeg, hvad det angaar at læse dette Regnskab. Den højtærede Minister henviste til, at et udførligt Regnskab vedrørende den grønlandske Handel ikke findes i de Dokumenter, der tilstilles Rigsdagens Medlemmer, men man kunde alligevel faa dem, naar man vilde gaa ud paa den grønlandske Handel og faa dem dér. Jeg takker for Oplysningen, men maa sige, at det er dog vist ikke den rigtige Maade, at Rigsdagsmændene skal gaa i Byen for at faa slige Oplysninger. Fremdeles skal jeg sige til den højtærede Minister, at det ikke er rigtigt, at man bliver klogere af at læse den grønlandske Handels Regnskaber, for i de Regnskaber, som staa i Statsregnskabet, oplyses ingenting om, hvad Grøn-

lænderne faar for deres Skind, deres Tran og alle de andre Varer, de sælger til Danmark, og heller ikke faar vi noget at vide om, hvormeget den grønlandske Handel faar for disse Skind og denne Tran og alle disse Varer, naar den igen sælger dem. Det er oplyst for mig, at Statsrevisorerne heller ikke faar nogen Meddelelse i saa Henseende. Ellers plejer Aktieselskaber og andre større Virksomheder, der en Gang om Aaret aflægger Beretning om Virksomhedens Gang, at afgive en nogenlunde let forstaaelig Redegørelse, hvori der fremhæves, hvilke særlige Forhold der har udmærket Aaret, hvorledes Konjunkturerne har været etc., etc. Men Rigsdagen faar ikke nogen Meddelelse fra Grønlands Styrelse om, hvorledes man har arbejdet i saa Henseende. Man faar at vide, at saa og saa mange Varer har man faaet i Grønland, at derfor har Grønlænderne faaet 350 000 Kr., at derefter har vi solgt dem igen og i et Aar haft en Bruttofortjeneste paa 4 Mill. Kr. og næste Aar paa 3 Mill. Kr., men dermed er Oplysningerne ogsaa færdige. Nu siger den højtærede Minister til mig, at naar jeg har kritiseret dette Regnskab, er det, fordi jeg ikke har nogen Forstand paa Grønlands Natur og de særlige Forhold. Deri fejler den højtærede Minister, for jeg gjorde netop opmærksom paa, at jeg var fuldt paa det rene med, at en Administration over Grønland maatte være kostbar, fordi det er et Land, der er 300 Mile langt, og der bor Mennesker spredt over hele denne lange Strækning, og der er mange smaabitte Flækker, hvor der kun er faa Mennesker. Men jeg sagde, at det forekom mig, at denne Administration var svulmet op over alle Grænser, og jeg tror ogsaa, den højtærede Minister vil give mig Ret i saa Henseende, naar vi kommer til at tale nærmere om dette Spørgsmaal.

Grønlænderne faar for de Ting, de afleverer, 350 000 Kr., og nu skal den højtærede Minister høre, hvad man giver ud alene i Lønninger til Styrelsen af Grønland. I Bestyrelsesudgifter gives der 95 000 Kr., til Lønninger ved Administrationen 31 000 Kr., til Lønninger ved Sundhedsvæsenet 83 000 Kr., til Lønninger ved Handelen 469 000 Kr., til Lønninger ved Skibsfarten 144 000 Kr., til Lønninger ved Kirke og Skoler 125 000 Kr. Det er 950 000 Kr. alene i Lønninger for at administrere Grønland, medens Grønlænderne for alt det, de frembringer, kun modtager 350 000 Kr. Den højtærede Minister vil dog indrømme mig, at man kan ikke forsvare en saadan Styrelse af et Folkesamfund, hvor